

Kære Studenter

For et par år siden var I og jeg også samlet her i festsalen. Dengang bød jeg jer velkommen på Haka som nye elever i 1. g eller 1. hf., og nu er vi samlet her igen – og denne gang for at fejre jer som studenter. Et stort tillykke til jer med jeres flotte huer – I har alt mulig grund til at være stolte af jer selv uanset hvilket tal, der måtte stå på jeres bevis. I dag hylder vi jer ikke for et bestemt gennemsnit, men for at I har været en del Haka-fællesskabet gennem 3 eller 2 år, og det er lige præcis det, som jeres flotte huer også er et symbol på.

Nogle af jer syntes sikkert, at tiden er gået for hurtigt, mens andre af jer måske sidder med en oplevelse af, at tiden er gået al for langsomt. Ligegyldigt hvilken oplevelse I nu sidder med, så skal I være stolte af alt det, som I har bedrevet og udrettet i jeres tid på Haka. Jeres bevis, som I får overrakt om lidt af en af jeres lærere, er et udtryk for, at I nu fagligt ved meget mere end første gang vi mødtes her i festsalen. Men I tager også noget andet og meget mere med jer end den faglige viden, som jeres bevis er et udtryk for.

I har været en del af mange forskellige fællesskaber gennem jeres tid på Haka - nogle gange har der været en konkret opgave, som jeres fællesskab har været rettet mod, andre gange har I været sammen i fællesskaber, bare fordi det har været rart, sjovt og uden forventninger til jer. Værdien af de fællesskaber omsættes ikke til et tal på jeres bevis – I skal finde værdien af den tid i jer selv og i jer selv som menneske. Jeres tid i Haka-fællesskabet har været med til at danne jer som menneske, hvor I via fællesskabet er blevet gjort klogere på, hvem I er som individ med drømme, håb og forventninger til livet. I forlader Haka som kompetente unge mennesker, og I er alle på hver jeres måde godt rustet til at kunne navigere i det krydspres af samfundsmæssige krav, der nu venter jer på den anden side af jeres studenterfester.

Aktiviteter i fællesskaber rundt om undervisningen har været en naturlig og integreret del af jeres hverdag på Haka. Tiden til at gøre noget, hvor jeres arbejde/engagement ikke efterfølgende skulle smides på karaktervægten, har været rammesat af Haka. Gennem de aktiviteter har I været fri for de samfundsmæssige forventninger til jer om hurtigst muligt at nå de bedst mulige resultater - og det vel og mærke under en forventning om, at I også undgår at begå fejl undervejs. I de mentale frikvarterer rundt om undervisningen, som I har haft gennem jeres tid på Haka, har I foretaget jer noget unyttigt i forhold de samfundsmæssige skabte forventninger til jer og i stedet gjort noget nyttigt for jer selv som person og menneske.

Samfundet, som I som unge mennesker er en del af, forsøger at fastholder jer i en illusion om, at tiden og mulighederne for jer løber fra jer, hvis I ikke hele tiden skynder jer videre på vej mod nye mål. I kan ikke gøre en time, en dag, en måned eller et år længere, men I kan tage magten over, hvad I vil bruge en time, en dag, en måned eller et år på. Livet handler om meget mere end hurtigst muligt at få samlet resultater sammen via et ræs i livets overhalingsbane. Livet er også at give sig selv lov til at dvæle og kede sig, og ikke være på vej mod noget som helst. Det privilegium, som det er at give sig selv tid til at være i nuet uden nødvendigvis at have et formål med det, skal I nu selv have modet til at gøre til en del af jeres liv.

I vil blive udfordret på jeres mod til at gøre noget unyttigt. Det gør vi alle sammen, men særligt i forhold til jer unge eksisterer der en hel særlig forventning om, at I skal være perfekte og ikke spilde tid og skifte retning. I er sikkert allerede blevet spurgt om, hvad I nu vil foretage jer efter jeres tid på Haka. Kigger I jer omkring i de omgivelser, som I færdes i, og bliver I fanget i at spejle jer i den mangfoldighed af forventninger, der er til jer via alle de forskellige billeder, ord og udtryk, som I bliver mødt med, vil I blive udfordret på at have modet til at finde jeres egen vej gennem de samfundsmæssige skabte forventninger til jer om hele tiden at foretage jer noget nyttigt, der er målrettet de samfundsmæssige behov. Nogle af jer har sikkert allerede en ret god fornemmelse af, hvad I vil foretage jer, når I er landet efter alle studenterfesterne, mens andre af jer endnu ikke har lagt jer fast på noget bestemt. Ligeegyldigt hvad I vil møde af holdninger til, hvad I måtte vælge at gøre, så er der ikke noget i den sammenhæng, der er mere rigtigt eller forkert.

Man siger, at en Klovsborg ost tager den tid en Klovsborg ost **skal** tage – sådan er det også med jer og jeres valg af jeres videre færd i livet. I skal tage jer den tid, der er nødvendigt for jer i at finde jer til rette i jeres liv, så det giver jer mening og livskvalitet. Måske vil den rejse betyde, at I kommer til at gøre noget unyttigt, uden at I egentligt har et formål med **det**, som I måtte kaste jer over i en periode af jeres liv. Men lige præcis det unyttige kvalificerer det nyttige, og gør det muligt for hver enkelt af jer at udfolde jeres potentiale mest muligt til gavn for både jer selv som person og for samfundet som sådan. Der er ikke noget, som hedder et fjumreår. Lige gyldigt hvornår I i jeres liv har brug for at gøre noget unyttigt for at holde balancen og retningen gennem jeres hverdag, skal I have modet til at foretage jer noget unyttigt, og give pokker i samfundets bestandige forventninger til jer om hele tiden at være perfekte, hurtige og målrettet i en samfundsmæssigt skabt illusion om at tiden løber fra jer. Tiden løber ikke fra jer – I har alt den tid, som I har brug for til at finde jer til rette med jer selv i jeres videre færd i livet.

I forældre skal være stolte af jeres unge student, der hver især gennem tiden på Haka har ydet en kæmpe indsats såvel fagligt som personligt, for at vi i dag sammen med jer som forældre kan hylde de unge mennesker som studenter. I har alle et meget kompetent ungt mennesker, der har rigtigt meget at byde på.

Med de ord dimitterer jeg jer som studenter af årgang 2023